

בקולם, משום ששהני אזכורים באותו, אש ומים. ורומי נקרבת לו בשבייל שנין אלה ועושה בו מעשה. נמציא שכשפתחו עפר עמים, עושה ומולד עפרות אחרים כמו שלחם, כמו שזחוב מולד עפר שליהם, כמו ירקה, שהיא כמו זחוב ממש. כמו שפסף שמולד עפרת, כמו שנחשת העליונה מולידה בידיל שהוא נחתת קטנה. כמו שברזל מולד ברזל, וסימנק (משליכו) בברזל בברזל יחד.

בא ראה, אש רומי מים ועפר, בולם אחזונים זה בזיה וקשרורים זה בזיה, אין בהם פרוד. והעפר בזיה, כשהוא מולד אחר כן, לא מתקשרים זה בזיה כאוטם עליונים, כמו שנאמר בראשית ומשם יفرد והיה לאربעה ראשים, באלה היה פרוד.

משום שהרי העפר, כשהוא מולד בכם של שלושת העליונים, מוציא ארבעה נחרות שם נמצאות אבניים יקרים, והם במקום אחד, שכחוב שם הבדלה ואבן השם. ואוthon אבניים יקרים הן שטמים עשרה, והן לאربעה צרכי העולם כגון שניים עשר שכדים, שכחוב בצד אחד (שםות ח) והאבניים תהינן על שמota בני ישראל שטמים עשרה על שמותם. ושנים עשר בפרק הלו שיהם מחת הים.

בא ראה, כל ארבעת האזכורים העליונים שאמרנו, אף על גב שיקשרים זה בזיה, והם הקויים שלמעלה ומטה, קיומם של העולם יותר הוא הרום, משום שהכל עומד בגלו, ונפש לא עומדת אלא ברום, שאם נגרעת הרום אפלורגע אחד, אין הנפש יכולה להתקיים,

רומי, בגין דכלא קיימא

בלא עפר, לית זהב וכסף ונחשת, דהא כל חד ומה אוזיף לחבריה מדיליה, לאתקשר אדא בדא. ואთא חד עפר בכליה, בגין דתרין סטרין אחידן ליה, אשא ומיא. ורוחא אתקיריב ביה, בגין אלין תרין ועביד ביה עבידתא.

אשתחבה, דבד אתחבר עפרא בהדייהו, עביד ואolid עפרא אחידן, בגין דלהון. בגין דזחוב, אולד עפרא סוספיתא ירוקא, דאייהו בגין דזחוב מאמש. בגין דכסף, אולד עופרת. בגין דנחשת עילאה, אולד קסיטרא דאייהו נחשת זוטא. בגין דברזל, אולד ברזל, וסימנק (משל כי") ברזל בברזל יחד.

הא חי, אש רומי מים ועפר, בלהו אחידן דא בדא, ואתקשרו דא בדא. ולא הו בהו פרודא. ועפר דא, פד אייהו אולד לכתיר, לא מתקשרו דא בדא באינון עלאי, כמה דאת אמר, (בראשית ב') ומשם יفرد והיה לאربעה ראשים, באلين הו פרודא.

בגין דהא עפר, פד אייהו אולד בחילא דתלת עלאי, אפיק ארבעה נהרין, דתמן משתקחי אבני יקר, ובאמת חד אינון, דכתיב שם הבדלה ואבן השם. ואلين אבני יקר אינון תריסר, ואינון לאربع סטרי עצמא, לקביל תריסר שבטים, דכתיב, (שםות כי") והאבניים תהינן על שמota בני ישראל שטמים עשרה על שמותם. ואلين תריסר בקר, דאיןון תהות ימאמ.

הא חי, כל ארבעה סטרין על איןון דקארן, אף על גב דמתקשרו דא בדא, ואינון קיומא דעלמא יתיר דלעילא ותטא, קיומא דעלמא יתיר